

ΔΗΜ. Γ. ΚΟΥΥΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΡΝΑΤΟΓΕΙΩΝ

Έγκριμένα υπό του Υπουργείου της Παιδείας
και της Ίερῆς Συνόδου.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α΄.

Έγκριθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 654 ἀποφάσεως του
Υπουργ. τῆς Παιδείας τῆς 6 Μαρτίου 1927.

Βιβλιοσήμον.	Δρ	3.50
Φοροσήμον	»	1.05
Τιμὴ μετὰ βιβλιοσήμον »		9.75

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΙΧ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ : ΣΤΑΣΙΟΥ 14-5 — ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ : ΦΑΛΗΡΟΥ 30-32

1930

ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΤΙΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Θ.
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΑΤΩΣΕΩΝ

25/1/27

Εγκριμένα υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΕΚΔΟΣΙΣ Α΄.

ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

12-Ὀδὸς Σταδίου-12

1927

18590

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ
συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ι. ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΑΙΛΥΓΑΦΑ ΑΤ

Α΄. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

1. Τὸ ἀπολυτέκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(᾿Ηχος δ΄.)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανώς ἢ Παρθένος δείκνυται καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

2. Τὸ ἀπολυτέκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

(᾿Ηχος δ΄.)

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἢ φανέρωσις ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

3. Τὸ ἀπολυτικὸν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου.

(Ἔχθος α΄.)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας,
ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεο-
τόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχου-
σα τῆς ζωῆς, καί, ταῖς πρεσβείαις ταῖς σοῖς,
λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

4. Τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ Ἀκαθίστου Ἑρμῶν.

(Ἔχθος πλ. δ΄.)

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει,
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη ὁ Ἀσώ-
ματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ: ὁ κλίνας τῇ κα-
ταβάσει τοὺς οὐρανοὺς χωρεῖται ἀναλλοιώτως
ὅλος ἐν σοί, ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου,
λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων
σοι: «Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε».

Β'. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

1. Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

(Ἔχος γ'.)

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις σὲ ὑπέρμα-
χον ἢ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπού-
μενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν δύναμιν, ἐν
τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως, Ἄγιε,
μεγαλουάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἐκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

2. Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Νικολαίου.

(Ἔχος δ'.)

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐ-
κτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ
πλούσια. Πάτερ, ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

3. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος.

(ᾠχος α΄.)

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρ-
μαχος καὶ θαυματουργός, θεοφόρε Σπυρίδων,
πατήρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς
καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ
μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχὰς, ἀγγέλους ἔσχες
συλλειτουργοῦντάς σοι, ιερῶτατε. Δόξα τῷ σέ
δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

4. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

(ᾠχος α΄.)

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς
ἔδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασιλείον
ιεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

5. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ τιμίου Προδρόμου.

(ᾠχος β΄.)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμιῶν· σοὶ δὲ ἄρ-

κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε ἀνεδείχθης γάρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἑὲθῶν, φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

6. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Ἀθανασίου
καὶ Κυρίλλου.

(Ἦχος, δ΄.)

Ἔργοις λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγονάτε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ παντα πλουτίσαντες, ἀξίως εὔρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

7. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

(Ἦχος α΄.)

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσει δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρῦτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν

θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν Μέγαν καὶ τὸν Θεολογὸν Γρηγορίου, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες, ὕμνοις τιμήσωμεν αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσι.

8. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

(ᾠχος δ΄.)

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε, μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

9. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

(ᾠχος πλ δ΄).

Τοῦ Σταυροῦ Σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος καὶ, ὡς ὁ Παῦλος, τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολος Σου, Κύριε, βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ

Σου παρέθετο, ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

**ΙΟ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων ἀποστόλων
Πέτρου καὶ Παύλου.**

(ᾠχος β΄.)

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι καὶ τῆς
οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων
πρεσβεύσατε εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΙ. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Ἡλίου.

(ᾠχος δ΄.)

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρήπις, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας
Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμ-
ψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει
καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν
αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

II. ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΣΗ

ΕΟΡΤΑΙ
ΚΑΙ ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ.

Ἑορταί. Ἡ *ἑορτή* λέγεται ἡ ἡμέρα, ἡ καθιερωμένη πρὸς ἀνάπαυσιν ἀπὸ τῶν βιοτικῶν ἐργασιῶν καὶ πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ. Ἄπαντες οἱ λαοὶ ὅλων τῶν θρησκειῶν ἔχουσι καθιερώσει τοιαύτας ἡμέρας, διὰ νὰ ἀναπαύωνται ἀπὸ τὰς καθημερινὰς τῶν ἐργασιῶν καὶ διὰ νὰ λατρεύωσι τὸν Θεόν.

Αἱ χριστιανικαὶ ἐορταί. Ἡ πρώτη καὶ σπουδαιότατη ἐορτὴ τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἡ *Κυριακή*. Αὕτη εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν χριστιανικῶν ἐορτῶν, καθιερωθεῖσα νὰ ἐορτάζηται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῶν Ἀποστόλων. Ἑορτάζεται δὲ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, καὶ ὀνομάζεται «Κυριακή», δηλ. ἡμέρα ἰδιαίτερος ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χριστιανικοὺς χρόνους, ἐορτάζετο ἡ *Τετάρτη*, εἰς ἀνάμνησιν τῆς συλήψεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἡ *Παρασκευή*, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Σταυρώσεως Αὐτοῦ. Ἐνωρίτερα ἐπίσης, κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας, καθιερώθησαν αἱ ἐορταὶ τοῦ *Πάσχα*, τῆς *Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος*, τῆς *Βαπτίσεως* Αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἄλλαι ἡμέραι.

κατὰ τὰς ὁποίας ἐμαρτύρησαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας. Σὺν τῷ χρόνῳ δὲ ὠρίσθησαν καὶ ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας.

Διαίρεσις τῶν ἑορτῶν. Αἱ ἑορταὶ διαίρουται:

Α') Ὡς πρὸς τὸ ἑορταζόμενον *πρόσωπον*, εἰς ἑορτὰς *Δεσποτικάς*, εἰς *θεομητορικὰ* καὶ εἰς ἑορτὰς πρὸς *τιμὴν* τῶν ἁγίων. Καὶ κατὰ μὲν τὰς *δεσποτικάς* ἑορτὰς ἑορτάζονται διάφορα γεγονότα τοῦ βίου τοῦ *Δεσπότου* Χριστοῦ (Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, Βάπτισις, Ὑπαπαντὴ κ.λ.π.) καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἑορταὶ αὗται λέγονται *Δεσποτικάί*. Κατὰ δὲ τὰς *θεομητορικὰς* ἑορτὰς ἑορτάζονται διάφορα γεγονότα τοῦ βίου τῆς *θεομήτορος* (Γέννησις τῆς Θεοτόκου, Εἰσόδια, Κοίμησις κ.λ.π.) καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἑορταὶ αὗται λέγονται *θεομητορικάί*. Κατὰ δὲ τὰς ἑορτὰς τῶν ἁγίων τιμῶνται καὶ ἑορτάζονται οἱ διάφοροι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας (μάρτυρες, ὄσιοι, διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας κ. λ. π.).

Β') Ἐὰν δ' ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν *χρόνον*, κατὰ τὸν ὁποῖον ἑορτάζονται, αἱ διάφοροι ἑορταί, διαίρουμεν ταύτας εἰς *κινητὰς* καὶ εἰς *ἀκινήτους*. Καὶ κινηταὶ μὲν καλοῦνται αἱ ἑορταὶ ἐξεῖναι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἑορτάζονται τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ὅλα τὰ ἔτη, ἀλλὰ μεταβάλλουν καθ' ἔτος τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἑορτασμοῦ αὐτῶν (Πάσχα, ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, Πεντηχοστή). Κανονίζει δὲ τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν κινητῶν ἑορτῶν ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ἡ ὁποία εἶναι, τρόπον τινά, τὸ κέντρον, περὶ τοῦ ὁποίου στρέφονται αἱ λοιπαὶ κινηταὶ ἑορταί. Ἐκ τῆς ἡμερομηνίας, δηλαδή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἑορτάζεται καθ' ἕνασπον ἔτος ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, κανονίζεται καὶ ἡ

ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν λοιπῶν κινητῶν ἑορτῶν (πα-
ραδείγματος χάριν : ἐὰν τὸ Πάσχα ἑορτάζηται τὴν 29ην
Μαρτίου, ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως θὰ ἑορτασθῇ 40
ἡμέρας μετὰ τὴν 29 Μαρτίου, ἦτοι τὴν 8ην Μαΐου, καὶ
ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς θὰ ἑορτασθῇ 50 ἡμέρας μετὰ
τὴν 29 Μαρτίου, ἦτοι τὴν 18ην Μαΐου).

Ἀκίνητοι δὲ λέγονται αἱ ἑορταὶ ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι
ἑορτάζονται πάντοτε τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους, ὡς λ. γ.
ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀνεκαθεν ἑορτάζεται τὴν
23 Ἀπριλίου, τὴν ἰδίαν δὲ ἡμέραν θὰ ἑορτασθῇ καὶ
κατὰ τὸ παρὸν ἔτος καὶ καθ' ὅλα τὰ ἔτη εἰς τὸ μέλλον.

Ο Ι Υ Μ Ν Ο Ι .

Οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας. Πάντοτε μὲν,
πρὸ πάντων ὅμως κατὰ τὰς ἑορτάς, ὑμνοῦμεν τὸν Θεὸν
καὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ διὰ διαφόρων ὕμνων. Οἱ ὕμνοι
οὗτοι τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἱερὰ ἕσματα, τὰ ὁποῖα
ἐποίησάν ἱεροὶ ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι διὰ
τοῦτο ὀνομάζονται «*ὑμνογράφοι*». Οἱ σπουδαιότεροι
ἐκ τῶν ὑμνογράφων τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκ-
κλησίας εἶναι ὁ Ἐφραίμ ὁ Σῦρος, ὁ Ρωμανός ὁ μελωδός,
ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ Κοσμάς, ἡ Κασσιανὴ καὶ
ἄλλοι.

Ὄνόματα τῶν ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ
ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουν διάφορα ὀνόματα, (*Ἀνα-
στάσιμα, Θεοτοκία, Ἐωθινά, ἱπολυτίκια, κλπ*) λαμ-
βάνουν δὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα εἴτε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν, τὴν
Ἁπολυτίκια Δ. Γ. Κουϊμουτσοπούλου

ὁποῖαν περιέχουν, εἴτε ἀπὸ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ψάλλονται, εἴτε καὶ ἀπὸ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ψάλλονται. Τοιοῦτοτρόπως: πολὺ *τίκια* καλοῦνται οἱ ὕμνοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ψάλλονται κατὰ τὸ τέλος, κατὰ τὴν *ἀπόλυσιν* τῆς ἐορτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα *Ἀπολυτίκια*. Ἐὰν *Ἀπολυτίκια* ἐξυμνοῦν συνήθως τὸ ἐορταζόμενον πρόσωπον ἢ γεγονός.

8

Α΄ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

1. Ἀπολυτικίον τῶν Εἰσοδίων.*

α΄.) Εὐδοκία = ἡ καλὴ ἀπόφασις, ἡ εὐσπλαχνία. — Προσίμιον = ἡ ἀρχή. — Ἡ προκήρυξις = ἡ προαναγγελία. — Τρανῶς = σαφῶς, καθαρὰ. — Προκαταγγέλλομαι = προαναγγέλλω. — Χαῖρε τῆς οἰκονομίας κλπ = Χαῖρε, διότι διὰ σοῦ ἐπραγματοποιήθη ἡ οἰκονομία τοῦ Κτίστου. — Σήμερον = κατὰ τὴν σημερινὴν ἑορτήν, τὸ κοινῶς λεγόμενον: σὰν καὶ σήμερα.

β΄.) Εὐδοκία = ἡ καλὴ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἴδιον ἐκφράζει καὶ ἡ λέξις: οἰκονομία. — Τὸ προσίμιον = διότι ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἑορτήν ἀρχίζει νὰ πραγματοποιηθῆται ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. — Προκαταγγέλλεται τὸν Χριστόν... = ἀναγγέλλει εἰς πάντας ὅτι προσοφίζεται νὰ γείνη μήτηρ τοῦ Χριστοῦ.

γ΄.) Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου (ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα) ἀφιέρωσαν αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἔμεινεν μέχρι τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας της· ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξύ οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου εἶχον ἀποθάνῃ, οἱ ἱερεῖς ἀπεφάσισαν καὶ ἐμνήστευσαν αὐτὴν μὲ τὸν δίκαιον Ἰωσήφ. Τοῦτο τὸ γεγονός, τῆς ἀφιερώσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν

Θεόν, εορτάζομεν τὴν 21 Νοεμβρίου κατὰ τὴν εορτὴν τῶν Εἰσεδίων.

2. Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

α'.) Σήμερον κλπ = ἐννοεῖται: εἶναι. — κεφάλαιον = τὸ σπουδαιότερον μέρος. — Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον = τὸ αἰώνιον μυστήριον. — Ἐὐαγγελίζομαι = ἀναγγέλλω εὐχαριστίους ἀγγελίας. — Χάρις = ἡ εὐλογία. — Διὰ = διὰ τοῦτο. — Χαιρετισμένη = ἐκείνη, ἡ ὁποία ἔχει λάβῃ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

β'.) Τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. = Διότι εἴαν καὶ σήμερα ἔγεινε ἄνθρωπος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. — Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον = εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ νὰ γείνη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. — Χάρις = εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἡ παρθένος Θεοτόκος ἠξιώθη νὰ γεννήσῃ τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. — «Χαίρε κεχαριστομένη» = Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς τὸν χαιρετισμὸν, τὸν ὁποῖον, ὅπως γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπηύθυνεν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

γ'.) Πῶς ἔλαβε χώραν ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ εορτὴ αὕτη ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι κατὰ ταύτην (25 Μαρτίου 1821) ὑψώθη ἡ σημαία τῆς Ἐλευθερίας, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἡ Ἐθνικὴ μας εορτή.

3. Ἀπολυτίκιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

α'.) Ἐν τῇ γεννήσει = κατὰ τὴν γέννησιν, ὅτε ἐγέννη-

σας τὸν Χριστόν.— Ἐφύλαξας=διεφύλαξας.— Κόμησις
 =ὁ θάνατος.— Οὐ κατέλιπες=δὲν ἐγκατέλειψας.— Ὑ-
 πάρχουσα μήτηρ=σύ, ἡ ὁποία εἶσαι μήτηρ.— Γαῖς σαις
 πρεσβείαις=διὰ τῶν παρακλήσεών σου.— Αὐτρουμένη=
 σφύζουσα.

β') Οὐ κατέλιπες...=ἡ Θεοτόκος, ἃν καὶ μετέστη εἰς
 οὐρανοὺς, δὲν ἐγκατέλιπεν τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ-
 θεν προστατεύει αὐτὸν διὰ τῶν ἰκεσιῶν τῆς πρὸς τὸν
 Θεόν.— Πρὸς τὴν ζωὴν=πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν.— Μή-
 τηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς.=Ἡ Θεοτόκος λέγεται μήτηρ
 τῆς ζωῆς, διότι ἐγέννησε τὸν Χριστόν, ὅστις, ὡς Θεός,
 εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς.— Ἐκ θανάτου=ἐννοεῖ τὸν αἰώ-
 νιον θάνατον.

γ') Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ Θεο-
 τόκος, προαισθανθεῖσα τὸν θάνατόν τῆς, προσηυχήθη
 καὶ, εὐχαριστήσασα τὸν Θεόν, ἠτοίμαζε τὰ τοῦ ἐντα-
 φιασμοῦ τῆς. Ὅτε δ' ἐπλησίαζε νὰ ἀποθάνῃ, συνεκεν-
 τρώθησαν περὶ τῆς Θεοτόκου οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυ-
 ρίου, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ἠλόγησε, παρέδωκε τὸ πνεῦ-
 μα εἰς τὸν Θεόν. Οἱ Ἀπόστολοι εὐλαβῶς ἔθαιψαν τὸ
 ἅγιον σῶμα τῆς Θεοτόκου ἐν Γεσθημανῇ. Τοῦτο τὸ
 γεγονός ἐορτάζομεν κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς
 Θεοτόκου, τὴν 15 Αὐγούστου. Πρὸς τιμὴν δὲ τῆς Θεο-
 τόκου ὠρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας νὰ νηστεύωμεν πρὸ
 τῆς ἐορτῆς δέκα πέντε ἡμέρας, τὴν ὁποίαν νηστείαν ὁ
 λαὸς τὴν ὀνομάζει δεκαπενταύγουστον.

4. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀκαθίστου Ἕμνου.

α') Τὸ προσταχθέν=τὸ πρόσταγμα, ἡ διαταγή.— Με-
 στικῶς=χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς.— Λαβὼν=ἀφοῦ ἔλαβε

παρὰ τοῦ Θεοῦ.—Σπουδῆ=βιαστικά. — Ἄπειρόγαμος=ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἦλθεν εἰς γάμον.— Ὁ κλίνας=ὁ χαμηλώσας.— Τῇ καταβάσει=κατὰ τὴν κατάβασίν του, τὴν γέννησίν του.— Χωρεῖται=χωρεῖ, περιέχεται. — Ἀναλωσιώτως=χωρὶς νάμεταβληθῆ.— Ἐξίσταμαι=ὑπερβολικὰ θαυμάζω.— Ἀνόμφευτος=ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἦλθεν εἰς γάμον.

β') Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.=Εἶναι ἡ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Γαβριήλ, ἵνα μεταβῆ πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τῆς ἀναγγεῖλῃ ὅτι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ θὰ γεννήσῃ τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.— Τῷ Ἰωσήφ=εἶναι ὁ εὐσεβὴς γέρον, ὁ μνηστήρ καὶ προστάτης τῆς τῆς Θεοτόκου.— Ἀσώματος=ὁ ἄγγελος Γαβριήλ.— Μορφὴν δούλου=μορφὴν ἀνθρώπου ἔλαβεν ὁ Χριστός, ἔγενεν δηλαδὴ ἄνθρωπος γεννηθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου.

γ') Κατὰ τὸν ὄρθρον τοῦ Σαββάτου τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, τὸν ὁποῖον κοινῶς λέγομεν Χαιρετισμὸς τῆς Θεοτόκου. Ὁρίσθη δὲ νὰ ἐορτάζηται ἡ ἐορτὴ αὕτη τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου πρὸς τὴν τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἔσωσε τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀβάρων (τὸ ἔτος 625). Ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως τότε, εὐγνωμονῶν τὴν Θεοτόκον διὰ τὴν σωτηρίαν, συνηθροίσθη εἰς τὸν Ναὸν τῶν Βλαχερνῶν καὶ ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἠψαρίσται τὴν Θεοτόκον, ἱστάμενος διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐορτὴ αὕτη ὠνομάσθη ἐορτὴ τοῦ « Ἀκαθίστου Ὕμνο. ».

Β' ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Ι. Ἀπολυτέκιον τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

α') Ἐβρατο=εὔρε. — Μέγαν εβρατο= ἡ φυσικὴ σειρά τῶν λέξεων εἶναι : ἡ οἰκουμένη ἐν τοῖς κινδύνοις εὔρατο σέ, Ἄθλοφόρε, μέγαν ὑπέρμαχον, τροπούμενον τὰ ἔθνη. — Ἑπέρμαχος=ὑπερασπιστής. — ἄθλοφόρος = ἐκεῖνος, ὅστις ἔνδοξα κατορθώματα ἔκαμε. — Τροπούμενον= νικῶντα, ὁ ὁποῖος νικᾷς. — Καθεῖλες=κατέρριψες. — Ἐαρρῦνας= ἐνθαρρύνας. — Ἰκέτευε= θεομῶς παρακάλει. — δωρήσασθαι=νὰ μᾶς δωρήσῃ.

β') Τὰ ἔθνη= οἱ εἰδωλολάτραι. — Λυαῖος= εἰδωλολάτρης παλαιστής, ὁ ὁποῖος πολὺ ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν δυνάμιν του. — Νεστωρ=νεαρὸς χριστιανός, μαθητὴς τοῦ ἁγίου Δημητρίου. — Τὸ μέγα ἔλεος= ἡ μεγάλη εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ, ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν μας.

γ') Ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς ἐπεσκέφθη τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ ἅγιος Δημήτριος ἐκήρυττεν ἐν αὐτῇ τὸν Χριστόν, μετὰ θάρρους καὶ πίστεως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἅγιος Δημήτριος δὲν ὑπήκουσε εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Διοκλητιανοῦ νὰ παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύττῃ τὸν Χριστόν, συλλαμβάνεται καὶ ῥίπτεται εἰς τὰς φυλακάς. Μετ' ὀλίγον ἐτελοῦντο εἰς τὸ στάδιον τῆς Θεσσαλονίκης ἀγῶνες ἦτο παρῶν ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ εἰς δυνατὸς παλαιστής, ὁ Λυαῖος, ἐνέπαιξε τοὺς χριστιανούς, λέγων πρὸς αὐτοὺς

να παλαίσωσι μαζί του, ἂν εἶχον πεποιθήσιν εἰς τὸν Θεόν των. Εἷς νεαρὸς χριστιανός, ὁ Νέστωρ, μόλις ἤκουσε τοὺς γλευασμοὺς τοῦ Λυαίου, ἀπεφάσισε αὐτός, ἂν καὶ ἦτο μικρὸς ἀκόμη, νὰ παλαίσῃ μὲ τὸν γίγαντα Λυαῖον· εἶχε πεποιθήσιν ὅτι ὁ ἀληθὴς Θεός, ὁ Χριστός, θὰ τὸν βοηθήσῃ. Τρέχει λοιπὸν εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου ἦτο ὁ ἅγιος Δημήτριος, ζητεῖ τὴν εὐλογίαν του καί, γεμάτος ἀπὸ πίστιν καὶ θάρρος, ἐπιστρέφει εἰς τὸ στάδιον, παλαίει μὲ τὸν Λυαῖον καὶ νικᾷ αὐτόν. Ὁ Διοκλητιανὸς ὀργισθεὶς διατάσσει καὶ φονεῦνται καὶ ὁ Νέστωρ καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος.

Τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι προστάτης τῆς Θεσσαλονίκης, ἐορτάζομεν τὴν 26ην Ὀκτωβρίου.

2. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

α') Κανὼν=τὸ μέτρον· κανὼνα πίστεως= μέτρον τῆς πίστεως, πόσῃν πίστιν πρέπει νὰ ἔχωμεν.— Εἰκόνα= ἐνταῦθα=τὸ παράδειγμα.— Ἐκτήρω=ἀπέκτησας.— Τῇ ταπεινώσει=διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης.— Πρέσβυε= παρακάλει.— Ἡ φυσικὴ σειρά τῶν λέξεων εἶνε: Ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων ἀνέδειξε Σὲ τῇ ποιίμνῃ Σου κανὼνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος.

β') Κανὼν πίστεως λέγεται ὁ ἅγιος Νικόλαος, διότι εἶχε τόσῃν μεγάλην πίστιν, ὥστε ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ τὸν μιμούμεθα.— Τῇ ποιίμνῃ σου= εἰς τὸ ποιίμνιον σου, εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπισκοπῆς σου.— Ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια=ἡ ἀλήθεια, ἡ ὁποία λάμπει ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα. Δηλαδή διὰ τῶν ἔργων του ὁ ἅγιος Νικό-

λαος ἀνεδείχθη κανὼν πίστεως κλπ.—Τὰ ὑψηλά=διότι ὁ Θεὸς τὸν ὕψωσε, ἀναδείξας αὐτὸν ἅγιον.

γ') Ὁ ἅγιος Νικόλαος ἤκμασε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου· εὐσεβῆς καὶ ἐνάρετος ἀπὸ μικρός, ἔγεινε κατόπιν Ἐπίσκοπος εἰς τὰ Μῦρα τῆς Λυκίας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (325 μ. χ.) Ἡ πίστις του καὶ ἡ φιλανθρωπία του ἔμειναν παροιμιώδεις. Ἦτο ἀγαθὸς καὶ ταπεινός, εὐηργέτει τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς δυστυχεῖς πανταχοῦ, καὶ μὲ χρήματα καὶ μὲ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἔκαμνε.

Ἐορτάζομεν τὴν μνήμην του τὴν 6ην Δεκεμβρίου.

21. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος.

α') Ὑπέρμαχος=ὑπερασπιστής.—Θεοφόρος=ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν χάριν καὶ εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.—Ἐν τῷ μέλπειν=ὄτε ἔψαλλες.—Ἐσχες συλλειτουργοῦντας=ἐλειτούργουν μαζί σου.—Ἰάματα=θεραπείας.—Ἐνεργοῦντι ἰάματα.=ὁ ὁποῖος θεραπεύει πάντας.—Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι="Ἄς εἶνε δοξασμένος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σὲ ἐδόξασε.

β') Νεκρῶ προσωναεῖς=ὁ ἅγιος Σπυριδῶν, κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἠρώτησε ἐκ τάφου μίαν νεκρὰν κόρην καὶ ἔμαθε ποῦ εὕρισκετο ἡ περιουσία τῆς μητρὸς τῆς.—Ὅφιν εἰς χρυσοῦν.=Μίαν φορὰν ὁ ἅγιος, μὴ ἔχων χρήματα διὰ νὰ ἐλεήσῃ ἓνα πτωχόν, τὸν ὁποῖον συνήντησεν εἰς τοὺς ἀγρούς, μετέβαλε εἰς χρυσοῦν διὰ θαύματος ἓνα ὄφιν, ὅστις διήρχετο ἀπ' ἐκεῖ πλησίον.—Ἀγγέλους ἔσχες κλπ.=Ὅταν προσηύχετο καὶ ἐλει-

τούργει ὁ ἅγιος Σπυρίδων, καὶ οἱ ἄγγελοι ἀοράτως
ἔμνουν μαζί του τὸν Θεόν.

γ') Εὐσεβῆς καὶ ταπεινὸς ἀπὸ μικρὸς ὁ ἅγιος Σπυ-
ρίδων, ἔγεινεν ἔπειτα ἐπίσκοπος εἰς τὴν Τριμυθοῦντα
τῆς Κύπρου. Διεκρίθη διὰ τὴν πίστιν του κατὰ τὴν
Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (325 μ. Χ.) καὶ διήλθεν
ὅλον τὸν βίον του εὐεργετῶν καὶ διδάσκων· διὰ τοῦτο
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν χάριν νὰ κάμνη θαύματα.
Τὸ ἱερὸν λείψανόν Του εὐρίσκεται σήμερον ἐν Κερκύρα
καὶ τιμᾶται ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.

Ἐορτάζομεν τὴν μνήμην του τὴν 12ην Δεκεμβρίου.

4. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

α') Ἐξῆλθεν = διεδόθη. — ὁ φθόγγος σου = ἡ διδα-
σκαλία σου. — ὡς δεξαμένην = διότι ἐδέχθη· ἐννοεῖται ἡ
γῆ, ὁ κόσμος. — Θεοπρεπῶς = ὅπως ἀρμόζει εἰς τὸν Θεόν.
— Ἐδογματίας = ἐδίδαξες τὰς διδασκαλίας τῆς πίστεως.
— Γῆν φύσιν τῶν ὄντων = πῶς ἔχουν γείνη τὰ διάφορα
ἀντικείμενα τῆς φύσεως. — Ἐτράνωσας = σαφῶς ἐδίδαξες,
ἐφανέρωσες. — Κατεκόμησας = κατεστόλισες.

β') Θεοπρεπῶς ἐδογματίσας = ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐδί-
δαξεν ἡμᾶς ὀρθῶς τί πρέπει νὰ πιστεύωμεν περὶ τοῦ
Θεοῦ. — Γῆν φύσιν τῶν ὄντων = ὁ ἅγιος Βασίλειος εἶχε
καὶ γνώσεις φυσικῆς, ἀστρονομίας, ἰατρικῆς καὶ τὰς
ἐδίδαξεν εἰς τὸν κόσμον. — Ἐκόμησας τὰ ἥθη = μὲ τὸν
ἅγιον βίον του καὶ τὰς ἠθικὰς του διδασκαλίας· ὁ ἅγιος
Βασίλειος ἐστόλισε τὰ ἥθη τῶν ἀνθρώπων καὶ μᾶς ἔδει-
ξε πῶς πρέπει νὰ ζῶμεν, ὡς καλοὶ χριστιανοί.

γ') Ὁ Ἅγιος Βασίλειος εἶνε εἰς ἀπὸ τοὺς μεγα-
λειτέρους ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ σοφία του,
ἡ παιδεία του, ἡ πίστις του καὶ ἡ ἀρετὴ του εἶνε ὀνο-

μασταί. Κατήγετο ἀπὸ γονεῖς πλουσίους καὶ εὐσεβεῖς καὶ ἐδαπάνησε ὅλην τὴν μεγάλην περιουσίαν του ἰδρύων πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα, καὶ ἄλλα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Ἐγεινεν ἐπίσκοπος τῆς Καισαρίας, ἣ ὁποία εἶνε μεγάλη πόλις τῆς Καππαδοκίας, καὶ ὡς τοιοῦτος ἠγωνίσθη μὲ μέγα θάρρος κατὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεώς μας· ἀπέθανε δὲ τῷ 379. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Μέγας, ἕνεκα τῆς μεγάλης του σοφίας καὶ ἀρετῆς.

Ἐορτάζομεν τὴν μνήμην του τὴν 1ην Ἰανουαρίου.

25. Ἀπολυτίκιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

α') Μνήμη=ἡ ἀνάμνησις, ἡ ἐνθύμησις.— Δίκαιος=ὁ εὐσεβής, ὁ ἐνάρετος· μνήμη δικαίου κλπ.=ὁ ἐνάρετος μνημονεύεται μὲ ἐγκώμια, ὁ ἐνάρετος ἐπαινεῖται.— Ἡ μαρτυρία=ἡ βεβαίωσις.— Σεβασμώτερος=ἄξιος περισσοτέρου σεβασμοῦ.— ὅτι=διότι.— ῥεῖθρα=τὰ ῥέοντα νερὰ τοῦ ποταμοῦ.— Τὸν κηρυττέμενον=ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐκήρυττες, τὸν Χριστόν.— Ὑπεραθλήτας τῆς ἀληθείας = θυσιάσας τὴν ζωὴν σου διὰ τὴν ἀλήθειαν.— εὐηγγελίσω = ἐκήρυξας.— Τὸν αἵροντα κλπ.=ὁ ὁποῖος ἐσήκωσε, ἀφῆρσε ἀπὸ τὸν κόσμον τὴν ἁμαρτίαν.

β) Ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου.=Ὁ Πρόδρομος δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἰδικά μας ἐγκώμια, διότι αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν ἐγκωμίασεν, ὀνομάσας αὐτὸν μείζονα ἀπὸ ὅλων τῶν ἀνθρώπων.— Ρεῖθρα = ῥεῖθρα ἐννοεῖ τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ὁ Πρόδρομος ἐβάπτισε τὸν Σωτῆρα.— Ὑπεραθλήτας κλπ.=ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐθυσίασε τὴν ζωὴν του διὰ τὴν ἀλήθειαν.

διότι, ὡπως γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν, ἐφανεύθη ἀπὸ τὸν Ἡρόδην, ἐπειδὴ τὸν ἤλεγχε διὰ τὰς παρανομίας του. — Τοῖς ἐν Ἄδῃ = εἰστάς ψυχὰς τῶν νεκρῶν. — ἐν σαρκί = μὲ σῶμα ἀνθρώπινον.

γ') Τὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ εἶναι γνωστὰ εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν. Ἐπειδὴ ἐβάπτισε τὸν Κύριον, ὀνομάζεται καὶ Βαπτιστὴς καὶ ἐορτάζεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων, δηλαδὴ τὴν 7ην Ἰανουαρίου.

6. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων Ἀθωνασίου καὶ Κυρίλλου.

α') Ἔργους = Μὲ ἔργα, μὲ κατορθώματα ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. — Κακοδοξία = ἡ κακὴ, ἡ πεπλανημένη πίστις. — Τροπαιοφόρος = νικητὴς δοξασμένος. — Πλουτίζω = κάμνω τινὰ πλούσιον. — Δωρούμενον = ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος χαρίζει.

β') Λάμπαντες κλπ. = οἱ δύο Ἱεράρχαι διέπρῃσαν καὶ ἔλαμπαν διὰ τοὺς ἀγῶνάς των κατὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. — Σβέξαντες κλπ. = διὰ τῆς διδασκαλίας των καὶ τῶν ἀγῶνων των ἐξηφάνισαν πᾶσαν αἵρεσιν (κακοδοξίαν). — Νικηταί = διότι ἐνίκησαν τὰς πλάνας καὶ τὰς αἱρέσεις. — εὗρατε Χριστὸν = εὗρήκατε τὸν Χριστὸν, δηλαδὴ: εἴσατε πλησίον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

γ') Ὁ Μέγας Ἀθωνάσιος ἦτο Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, φημισθεὶς διὰ τὴν σοφίαν, τὴν ἀρετὴν καὶ τοὺς ἀγῶνάς του κατὰ τοῦ αἰρετικοῦ Ἀρείου, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ μεταβάλλῃ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μας. Ἐπειδὴ ἡ-

γωνίζετο κατὰ τῶν αἰρετικῶν, πολλὰς φορές ἐξωρίσθη ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ πάντοτε θριαμβευτικῶς ἐπανήρχετο εἰς τὸν θρόνον του. Ἔλαβε μέγα μέρος εἰς τὴν Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ 378 μ. Χ.

Ὁ Κύριλλος, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἦτο καὶ αὐτός, ἐπίσημος διὰ τὴν σοφίαν του καὶ τοὺς ἀγῶνάς του διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Ἔλαβε ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν Γ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον καὶ ἀνεπαύθη κατὰ τὸ 444 μ. Χ.

Ἐπειδὴ ὁ βίος καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἀθανασίου καὶ τοῦ Κυρίλλου ὁμοιάζουν, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ὥρισε ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐορτάζωνται, τὴν 18ην Ἰανουαρίου.

7. Ἀπολυτίκιον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

α') Ἀκτῖσι θαυμάτων θείων = μὲ ἀκτῖνας, μὲ φῶτα θείων διδασκαλιῶν. — Ἰυρσεύσαντας = φωτίσαντας. — Μελίρροτος = ὁ ῥέων μέλι, ὁ εὐγλωττος. — Κατὰρθεῶ = ποτίζω ἀφθόνως. — Κλεινός = ἔνδοξος. — Χρυσορρήμων = ὁ λέγων χρυσοῦς λόγους, ὁ εὐγλωττος. — Ὕμνοις = μὲ ὕμνους. — Νάμκ = ὑγρὸν διαυγὲς καὶ καθαρὸν.

β') Τρισήλιος Θεότης = ὁ Θεὸς λέγεται τρισήλιος, διότι εἶναι Ἁγία Τριάς, Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. — Δόγματα θεῖα = εἶναι αἱ διδασκαλίαι τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. — Ποταμὸ σοφίας = Λέγονται τοιοῦτοτρόπως οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, διότι ἀφθόνως ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐξήρχοντο σοφαιδιδασκαλίαι. — Νάμκι θεογνωσίης = εἶναι αἱ διδασκαλίαι περὶ Θεοῦ, τὰς ὁποίας ἐδίδαξαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. — Οἱ ἐρασταὶ κλπ. = οἱ ἀγαπῶντες τὰς διδασκα-

λίας των.—Τῇ Τριάδι=εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, εἰς τὸν Θεόν.

γ') Βασιλείος=ὄρα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου σελ. 26.—Γρηγόριος. Εἶχε γονεῖς εὐσεβεστάτους καὶ ἐξεπαιδεύθη μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν, σπουδάσας, μαζὶ μὲ τὸν Μέγαν Βασίλειον, καὶ εἰς Ἀθήνας. Διεκρίνετο διὰ τὴν σοφίαν καὶ εὐγλωττίαν του· ἔγραψε πολλὰ καὶ σπουδαῖα θεολογικὰ συγγράμματα. Ἐγένετο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ προήδρευσε τῆς Β' Οἰκουμένης συνόδου, καταπολεμήσας τοὺς αἰρετικούς. Κατόπιν, παραιτηθεὶς τοῦ θρόνου του, ἠσύχαζεν εἰς τὴν πατρίδα του Ἀριανζόν, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 390 μ. Χ.

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἐξεπεδεύθη ἐπιμελῶς· ἐχειροτονήθη κατ' ἀρχὰς ἱερεὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἔπειτα ἔγενετο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Εἶναι ὁ μεγαλείτερος ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας μας, φημισμένη δὲ εἶναι καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του καὶ τὸ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον ἤλεγχε τὰς κακίας. Ἐπειδὴ ἤλεγξε τὴν αὐτοκρατίαν Εὐδοξίαν, ἐξωρίσθη δύο φορές, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐξορίαν του ἀπέθανε, κατὰ τὸ ἔτος 409 μ. Χ.

Καὶ ὁ Βασίλειος καὶ ὁ Γρηγόριος καὶ ὁ Χρυσόστομος ὁμοιάζουν κατὰ τὸν βίον, τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἀρετὴν διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει αὐτοὺς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, δηλ. τὴν 30 Ἰανουαρίου.—Ἐπειδὴ δὲ ὑπῆρξαν σοφώτατοι καὶ ἠγάπων πολὺ τὰ γράμματα, διὰ τοῦτο καὶ τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος μας ἐπισήμως ἐορτάζουν τὴν ἐορτὴν των καὶ θεωροῦν αὐτοὺς προστάτας.

8. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

α') Ἐπέμχας = προστάτης, υπερασπιστής.—Τροπικ-

σφόρος=νικητής δοξασμένος.— Μεγαλομάρτυς. = ἀντι-
μεγάλε μάρτυς.— σωθῆναι=νά σωθοῦν.— Ὡς τῶν αἰχμα-
λώτων ἐλευθερωτῆς κλπ.=ἐπειδὴ εἶσαι ἐλευθερωτῆς τῶν
αἰχμαλώτων.

β') Ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατήγετο ἀπὸ τὴν Καππαδο-
κίαν καὶ κατεῖχεν στρατιωτικὸν ἀξίωμα, διέπρεπε δὲ
διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀρετὴν του. Ὄταν ὁ εἰδωλολά-
τρης αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς κατεδίωξε τοὺς χριστια-
νοὺς, ὁ ἅγιος Γεώργιος μὲ θάρρος καὶ πίστιν ὁμολό-
γησεν ὅτι εἶναι χριστιανὸς καὶ διὰ τοῦτο, ἔπειτα ἀπὸ
πολλὰς βασάνους, ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον (τῷ
290^{μ.} Χ.)

Ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν μνήμην του τὴν 23ην
Ἀπριλίου, ἣ δὲ πολεμικὴ σημαία τῆς πατρίδος μας
ἔχει τὴν εἰκόνα του ζωγραφισμένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
λευκοῦ της Σταυροῦ.

Θ. Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

α') Τύπος=τὸ σημεῖον.— Θεασάμενος=ἀφοῦ εἶδε.—
Κληρικός=πρόσκλησις.— Ὁ ἐν βασιλευσιν=ὁ μεταξὺ τῶν
βασιλέων, ὁ βασιλεὺς.— Παρέθετο=ἔθεσεν ὑπὸ τὴν
προστασίαν σου.— Περίσφζε=σῶζε.— Περίσφζε ἐν εἰρήνῃ
=διαφύλαττε ἐν εἰρήνῃ.

β') Κληρικός=ἡ πρόσκλησις εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ καὶ
γείνῃ χριστιανός.— Θεασάμενος=γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν
ἱστορίαν ὅτι ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν,
ἀφοῦ εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ ἕνα φωτεινὸν Σταυρὸν μὲ τὰς
λέξεις «ἐν τούτῳ νίκα». — Ὡς ὁ Παῦλος=διότι καὶ ὁ

Ἄποστολος Παῦλος ἔγεινε χριστιανός, ὄχι διότι ἀνθρωπός τις τὸν ἐδίδαξεν, ἀλλὰ διότι διὰ θαύματος αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν προσεκάλεσε νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ γείνη ἀπόστολος.— Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων= ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεόν.— Ἀπόστολος Στυ. . . = ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος λέγεται Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, διότι, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι διέδωσαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, τοιοῦτοτρόπως καὶ αὐτὸς συνετέλεσεν πολὺ, ὡς αὐτοκράτωρ, νὰ ἐξαπλωθῇ ὁ Χριστιανισμός.— Βασιλεύουσα πόλις= ἡ πρωτεύουσα εἶνε ἡ Κωνσταντινούπολις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισε.

γ') Κωνσταντῖνος— Ἐλένη. Γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία μας κατέταξε μεταξὺ τῶν ἁγίων, διότι ἐπροστάτευσε τὸν Χριστιανισμόν, καὶ τὸν ὠνόμασε Ἰσαπόστολον, δηλ. ἴσον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους.— Ἀλλὰ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος τὴν εὐσέβειάν του τὴν ὀφείλει εἰς τὴν μητέρα του Ἐλένην, ἡ ὁποία τὸν ἀνέθρεψε χριστιανικῶς καὶ αὐτὴ, ὅπως καὶ ὁ Μέγας υἱὸς της, εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἔκτισε ναοὺς καὶ ἀνεκάλυψε τὸν Τάφον τοῦ Σωτῆρος καὶ τὸν Γολγοθᾶν μετὰ τὸν Τίμιον Σταυρόν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ὥρισεν νὰ ἐορτάζηται μαζὺ μετὰ τὸν υἱὸν της, τὴν 21ην Μαΐου.

10. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

α') Πρωτόθρονος= ὁ κατέχων τὸν πρῶτον θρόνον, ὁ πρῶτος. — Οἱ πρωτόθρονος= Σεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴσθε οἱ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους.— Πρεσβεύω= παρακαλῶ τινα δι' ἄλλον, μεσιτεύω ὑπὲρ τινος.— Τὸ μέγα ἔλεος= ὄρα σελ. 23.

β') Οἰκουμένης διδάσκαλοι=Λέγονται οἱ ἅγιοι Ἀποστόλοι τοιουτοτρόπως διότι διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐδίδαξαν καὶ ἐφώτισαν ὅλον τὸν κόσμον.— Εἰρήνη=ἡ ἡσυχία καὶ ἡ γαλήνη, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην ἢ Ἐκκλησία μας διαρκῶς εὐχεται ὅλος ὁ κόσμος νὰ ἔχη ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην.— Δεσπότης τῶν ὅλων=ὁ Θεός.

γ') Γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν τοὺς μεγάλους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον. Ἐπειδὴ οὗτοι περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους εἰργάσθησαν, διὰ νὰ διαδώσουν τὴν χριστιανικὴν πίστιν, καὶ πολλὰ ἔπαθον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ὀνομάζονται κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων καὶ ἡ Ἐκκλησία ὥρισε, διὰ νὰ τοὺς τιμήσῃ ξεχωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους, ὁμοῦ νὰ ἐορτάζονται τὴν 29ῆν Ἰουνίου.

11. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Ἡλίου.

α') Ἐνσρκος=ὁ ἔχων σάρκα, ὁ ἔχων ἀνθρώπινον σῶμα.— κρηπίς=τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις.— καταπέμψας=ὁ ὁποῖος κατέπεμψεν.— διὰ=διὰ τοῦτο.— βρῦει=πηγάζει, ἀφθόνως παρέχει.— ἱάματα=θεραπείας.

β') Ἐνσρκος ἄγγελος=ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἔχει σῶμα ἀνθρώπου λέγεται τοιουτοτρόπως ὁ Προφήτης Ἡλίας, διότι ὁ βίος του ἦτο βίος ἀγγέλου τὸσον ἐνάρετος καὶ τὸσον ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Θεὸν ἦτο.— Ὁ δεῦτερος πρόδρομος κλπ.=Κατὰ τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἔλθῃ ὁ προφήτης Ἡλίας εἰς τὸν κόσμον πρὸ τῆς δευτέρας Παρουσίας, διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν μετάνοιαν καὶ νὰ κεντηριάσῃ τὴν καρδίαν.— Ἐλισσαῖος=μαθητῆς

τοῦ Προφήτου Ἡλίας· τοῦτον ὁ Ἡλίας ἐχειροτόνησεν διάδοχον εἰς τὸ προφητικόν του ἔργον. — Τὴν χάριν= τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δύναμιν νὰ προφητεύῃ.

γ) Τὸν προφήτην Ἡλίαν γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν. Εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους προφήτας· κατὰ δὲ τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος, ὅπως γνωρίζομεν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν, ὁ Προφήτης Ἡλίας καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφάνησαν συνομιλοῦντες μετὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ, ὅπου ὁ Σωτὴρ μετεμορφώθη.

III. ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΕ Δ.Ι.Κ.Ε.Τ.Β.)

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

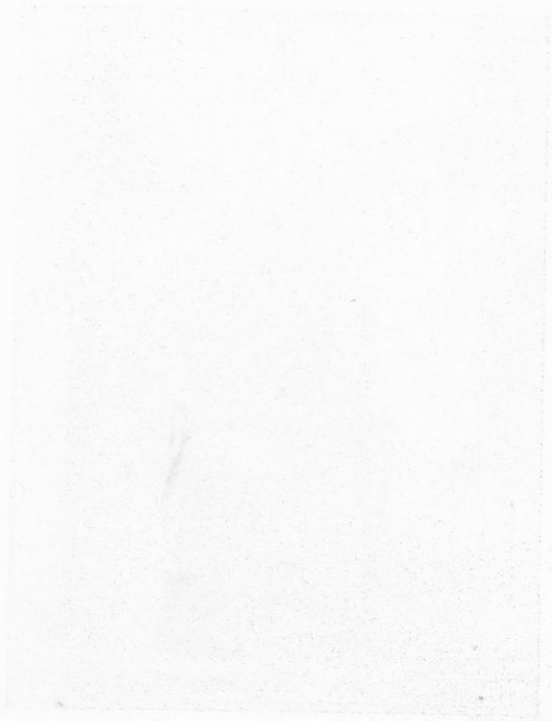
(Τοιχογραφία ἐν Ἀγίῳ Ὄρει)

(Ὅρα σελ. κειμένον 5 καὶ σχολίων 19).

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(Ὅρα σελ. κειμ. 5 καὶ σχολ. 20)

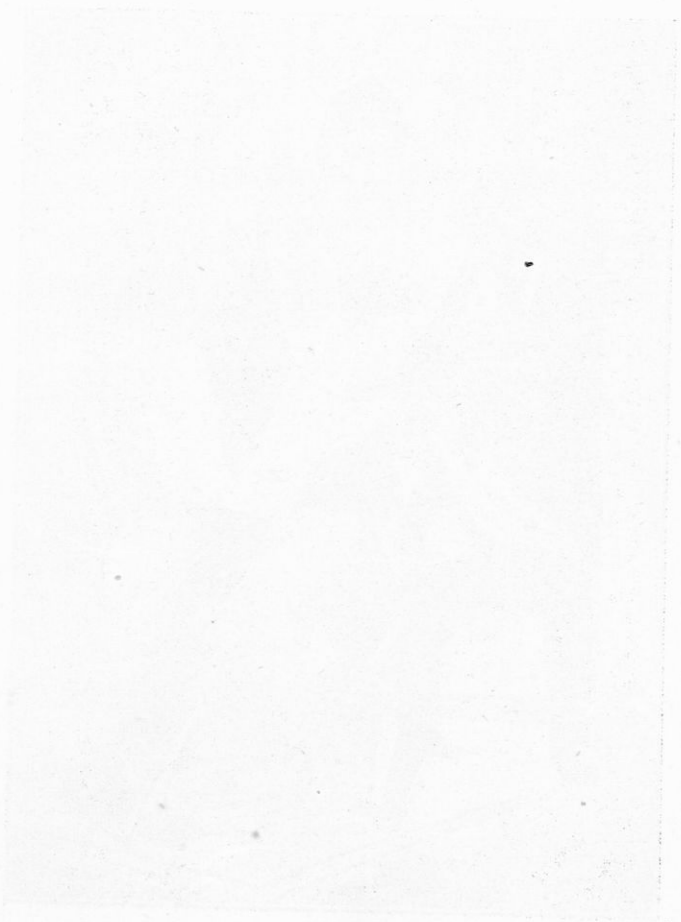

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
(Έργον Θεοφάνου)
(Όρα σελ. κειμ. 7 και σχολ. 23)

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
(*Όρα σελ. κειμ. 8 καί σχολ. 25)

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
(Έργον Θεοδώρου)
(Όρα σελ. κειμ. 8 και σχολ. 26).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ [...]
[...]
[...]

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

(Έργον Θερισίου)

(Όρα σελ. κειμ 8 καὶ σχολ. 27)

ΣΤΑΥΡΟΣ Ο ΣΥΝΑΓΩΓΙΣΤΗΣ
[Faint text, possibly a name or title]

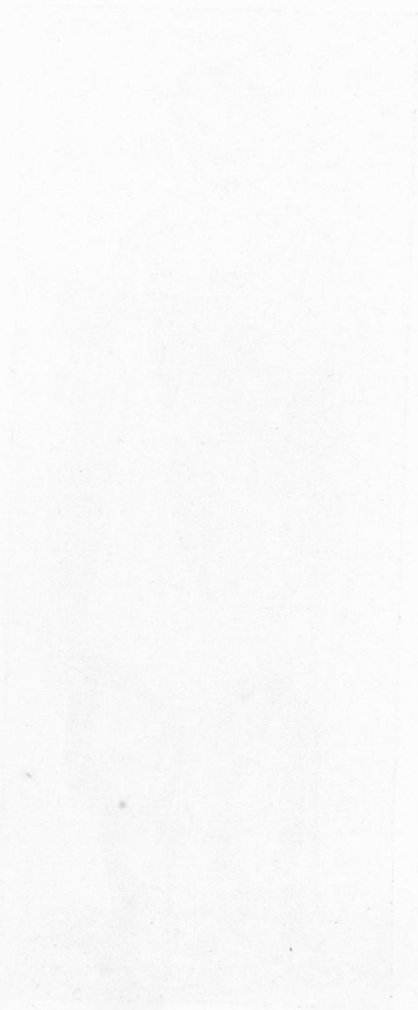

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
(Έργον Θεοδοίου)

(Όρα σελ. κειμ. 9 και σχολ. 29)

Απολογία Δ. Γ. Κουϊμειτισπούλου

4

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ
(Έργον Θεοσοφίου)
(Όρα σελ. κειμ. 3 και σχολ. 21)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση

Ο^ς ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
4^{ος} Όρα σελ. κειμ. 11 και σχολ. 32)

16
 17
 16
 9
 15
 20
 12
 11

 00
 20
 8
 92

100
 3-

17
 13
 17
 17
 19
 16
 19
 17
~~19~~
 15

138
 59
 8
 16
 4*

13
 14
 15
 14
 17
 17
 12
 20
 20
 19
 14
 1
 2

44
16
209
15
17
19
16
12

Π Ι Ν Α Κ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α'. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου :</i>		
Κείμενον	σελ.	5
Ἑρμηνεία	»	19
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ :</i>		
Κείμενον	»	5
Ἑρμηνεία	»	20
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου :</i>		
Κείμενον	»	6
Ἑρμηνεία	»	20
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου :</i>		
Κείμενον	»	6
Ἑρμηνεία	»	21

Β'. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Δημητρίου :</i>		
Κείμενον	»	7
Ἑρμηνεία	»	23
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Νικολάου :</i>		
Κείμενον	»	7
Ἑρμηνεία	»	24
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος :</i>		
Κείμενον	»	8
Ἑρμηνεία	»	25
<i>Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Βασιλείου :</i>		
Κείμενον	»	8
Ἑρμηνεία	»	26

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου :		
Κείμενον	»	8
Ἑρμηνεία	»	27
Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου :		
Κείμενον	»	9
Ἑρμηνεία	»	28
Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν :		
Κείμενον	»	9
Ἑρμηνεία	»	29
Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου :		
Κείμενον	»	10
Ἑρμηνεία	»	30
Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης :		
Κείμενον	»	10
Ἑρμηνεία	»	31
Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου :		
Κείμενον	»	11
Ἑρμηνεία	»	32
Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ :		
Κείμενον	»	11
Ἑρμηνεία	»	33
Αἱ εὐχαῖαι τῆς Ἐκκλησίας		15
Οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας	»	17
Εἰκόνες	»	35-53

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Δημ. Γ. Κουῦρουτσόπουλον.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας πράξεως τῇ 12 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐκδόσεως καὶ τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δημοσιευθεῖσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 41 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεκρίθη τὸ βιβλίον ὑμῶν **Ἀπολυτέκεια** διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου διὰ μίαν δεκαετίαν, λογιζομένην ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1927-1928, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ἐν ταῖς σχετικαῖς ἐκθέσεσιν ὑποδείξεις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπείας.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

Ε. ΚΑΚΟΥΡΟΣ